

N:o 199.

Af herr **C. Lindhagen**, om *skrifvelse till Kongl. Maj:t an-
gående ny lagstiftning om äktenskapsskilnad.*

Sedan i anledning af Riksdagens skrifvelse den 17 maj 1879 Kongl. Maj:t till 1898 års Riksdag aflåtit proposition med förslag till lag om ändrad lydelse af 13 kap. 4 § giftermålsbalken, tillät sig undertecknad vid samma riksdag motionera derom, att Riksdagen ville, med afslag å den kongl. propositionen, i underdånig skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla, att Kongl. Maj:t täcktes till Riksdagen afgifva nytt, fullständigare förslag till nödiga förbättringar i lagstiftningen om skilnad i äktenskap.

Lagutskottet hemställde i afgifvet utlåtande, att den kongl. propositionen icke måtte bifallas samt att motionen i hvad den afsåge aflåtande af skrifvelse till Kongl. Maj:t icke måtte till någon åtgärd föranleda, hvilket sistnämnda yrkande utskottet motiverade dermed, att »Kongl. Maj:t torde redan i afslaget å propositionen finna tillräcklig anledning att underkasta den af Riksdagen uti dess skrifvelse år 1879 hänskjutna frågan ytterligare utredning och ompröfning». Utskottets hemställan bifölls sedan af Riksdagen.

Af herr statsrådet och chefens för justitiedepartementet anförande i Första Kammaren framgår emellertid, att lagutskottet misstagit sig i sin ofvannämnda förmodan och att Kongl. Maj:t ej kommer att finna 1879 års riksdagsskrifvelse vara af beskaffenhet att kunna föranleda vidare åtgärd, än som skett.

Under sådana förhållanden synes skäl förefinnas att åter upptaga frågan om aflåtande till Kongl. Maj:t af en skrifvelse i ämnet. Men härvid bör man ej företrädesvis samla sin nitälskan och sina farhågor kring hvarjehanda smärre frågor på ifrågavarande lagstiftningsområdes utkanter. Såsom erinrats i min förra motion, till hvars motivering jag tillåter mig

hänvisa, gäller det derjemte och i första rummet framhålla vigten af att erhålla ett för alla makar, oafsedt deras sociala ställning, användbart förfarande för äktenskapsskilnad på grund af oenighet.

I detta sammanhang torde dock äfven böra uttalas, att man vid utarbetandet af lagstiftning i nämnda syfte ej må, ledd af någon viss förkärlek för den i svensk lag ogillade åsigten om äktenskapets oupplöslighet, företrädesvis söka utfinna nya former, som på annat sätt onödigtvis försvåra eller rent af förhindra vinnandet af skilnad äfven i de fall, då den enligt lagens mening är synnerligen berättigad; utan dervid bör väl äfven något besinnas, att ett rätt *förstånd* på en lagstiftningsfråga kanske dock i främsta rummet förutsätter *hjerter* för de förhållanden, öfver hvilka man sitter till doms.

Jag hemställer alltså vördsamt,

att Riksdagen ville hos Kongl. Maj:t anhålla, att Kongl. Maj:t täcktes låta utarbete och för Riksdagen framlägga förslag till ny lagstiftning om äktenskapsskilnad.

Stockholm den 28 januari 1899.

Carl Lindhagen.